

FOSTURTØKA

– Fosturtøka ger seg inn á okkara dýrabarasta eginleika sum kvinna, tað at bera lív og geva lív, sigur Anja Wenningstedt Djurhuus

um okkurt annað, greiðir Anja Wenningstedt Djurhuus frá.

Her sær alt gott út

– Eitt eg minnst so væl, er at undirlívlæknin vendi skerminum á skannaranum, so eg ikki skuldi síggja barnið. Innantanna skriggjaði eg, um at lova mær at síggja barnið einaferð. Men eg tagdi, tí at eg visti, at so fekk eg meg aldri til at halda fram við hesum. Hon segði "Her sær alt gott út," og eg hugsaði, hvussu hon kundi fáa seg at siga, at alt sá gott út við einum barni, sum hon skuldi taka lívið av løtu seinni, greiðir hon frá.

– Meðan eg lá í gongini til skurðviðgerðarstovuna, var einasti tankin í mínum høvdi at renna avstað. Flýggja vekk hiðani og avlýsa alt. Men øll onnur høvdu sagt, at hetta var tað besta fyri meg, og

at hetta var loysnin til eina góða framtíð. Og eg føldi meg í einari ostaklokku, har eg var púra handlingslammað og ikki orkaði at reisa meg, sigur hon.

Anja Wenningstedt Djurhuus greiðir frá, at tíðin eftir fosturtøkuna var sera torfør. Triggjar mánaðir seinni var hon til kanning hjá sama lækna, sum hevði framt fosturtøkuna.

– Hann spurdi meg, um eg angaði tað, og eg svaraði ja. Hann sá púra forkertur út í andlitinum og fór beinanvegin at tosa um okkurt annað ístaðin fyri at lofta spurninginum, minnst hon.

Fór í panikk

Hon hevur fleiri ferðir síðani havt ógvuslig herðindi, tá hon minnst aftur á hendringina, millum annað, tá hon bleiv við barn aftur í 2010. Tá hon fór til barnsburðar-

kanning, vísti tað seg at vera hjá sama lækna, sum hevði framt fosturtøkuna.

– Hann kendi ikki meg aftur, var blíður og týður, men eg var í panik. Tá eg kom út aftur í bilin, fór eg at ristast, fekk mest sum krampa í hendurnar, so fast eg helt í róðrið og komin til Kollafjarðar byrjaðu tárini at trilla. Eg græt nógv og ofta tað vikuna, og so fór vatnið. Eg var tá í 29. viku og nakrar dagar seinni kom ein lítill prinsessa í verðina, fortelur Anja Wenningstedt Hansen.

Síðani sínar upplivingar hevur Anja Wenningstedt Djurhuus funnið út av, at hon ikki er einsamøll í stóðuni.

– Eg skilti sum frá leið, at tað vóru nógvar kvinnur, sum høvdu tað sum eg. Eg fann felagsskapin Rachel's Vineyard á netinum, og hann hevur veruliga hjálpt

mær víðari. Bara tað at lesa aðrar søgur har, hjálpti mær at skilja, at eg var ikki svøk, at øll sorgin og hatrið, sum eg føldi, hevði eina orsök. Eg skilti, at tað var í lagi hjá mær at syrgja, tí at eg var ein mamma, sum hevði mist eitt barn, sum eg elskaði til tær mest óreinu umstøður. Við tíðini hevur sorgin, sum lá á einum níggjutali av 10, svunnin niður á eitt tveytal, sigur hon.

– Eg havi fyrigivið pápanum at barninum, sum eisini hevur biðið um umbering fyri sín atburð, men eg havi ikki fyrigivið skipanini. Eg royndi fleiri ferðir at biðja um hjálp og at bakka út úr fosturtøkuni, men skipanin lurtaði ikki. Heldur ikki aftan á hendingina fekk eg nakra hjálp, hóast tey høvdu lovað mær tíð hjá bæði sál-arfrøðingi og sosialráðgeva, sigur hon.

– Tað tykist, sum at á Landssjúkrahúsinum hugsaðu tey, at so skjótt fosturtøkan var framd, var mín trupulleiki loystur. Aftan á mátti eg heim at klára meg sjálva og mína sorg. Ongin lurtaði, ongin vísti umsorgan og øll hildu, at hatta var mín egni trupulleiki, tí eg hevði sjálv valt tað. Sannleikin er jú, at eg ikki ynskti hana, royndi fleiri ferðir at siga frá, men eingin loftaði mær, sigur hon.

Vinstravend móti fosturtøku

Anja Wenningstedt Djurhuus er í dag hart ímóti friari fosturtøku.

– Fosturtøka ger seg inn á okkara dýrabarasta eginleika sum kvinna, tað at bera lív og geva lív. Eg síggi meg sjálva sum rættiliga vinstravenda og feministiska, men orsaka av mínum egnu upplivingum

eri eg kortini hart ímóti fosturtøkum. Fosturtøka tekur ein trupulleika, sum kann loysast á ein virðiligan og sunnan hátt, og ger hann nógv verri. Mítt barn hevði verið á lívi, um bert onkur hevði rætt mær eina hjálpanði hond, og fortalt mær, at alt fór at verða ok. Men ongín tordi, greiðir hon frá.

– Øll eiga rættin til lív, og ongin kann avgera, hvør skal hava hendan rætt og hvør ikki. Eg eri móti fosturtøku, tí eg eri feminist og vil virðast fyri mínar kvinnuligu eginleikar. Eg vil ikki vera noydd at taka lív ístaðin fyri at geva tað, sigur hon.